

Kiviaiad külatänaval

Harju Taluliidu eestvedamisel toimub 3. juunil Rootsi-Kallavere külas kiviaia päev. Tegemist on õppe- ja meistrapäevaga, kuhu on oodatud kõik kiviaiakultuuri austavad ja aegade ladumise huvitatud inimesed. Päev algab 9.30 Mihkli talu õuele kogunemisega, kus päev juhatakse sisse Rootsi-Kallavere küla ajaloo tutvustamisega. Edasi minnakse väikesele jalutuskäigule mere äärde küla kiipeplatsile ja sealt tagasi jõudes algab külatänaval kiviaia ladumise õppepäev meistri juhatusel. Tegevust jätkub terveks päevaks, vaheladeks pakutakse suppi ja pillilugusid rahvamuusikutelt.

Olete lahkelt oodatud!
Margit Pärtel

Valla kultuuritegijad ühise mütsi alla!

Ühe kultuuriürituse kordaminekuks on enamasti vaja värsket ideed, pühendunud korraldustoimkonda, piisavalt raha ning tegijatele tagasisidet tunnustamise näol, et isu uuesti alustada ära ei kaoks. Vaja on ka ühtemoodi mõtlejaid.

Jõelähtme vallas on suur hulk professionaalset kultuuripakkujaid nii üksikisikute kui kollektiivide näol. Lisaks kaks rahvamaja, üks kultuurikeskus, muuseum ja viis raamatukogu. Suuremal hulgal neist puudub täna võimalus taotleda lisaks omavalitsuse poolsele finantseerimisele täiendavat rahastamist sihtfondidest ja projektaekumistest, kuna taotlemise eelduseks on sageli mittetulundusühingu staatuse olemasolu.

Samas on valla territoorium sedavõrd suur, et kui keegi kultuurirahvast kokku ei kutsu, siis ise ka kokku ei tulla. Välja arvatud valla ühisüritused, mida koos kavandatakse-korraldatakse. Nii jäävadki paljud head mõtted vaka alla ja info liikumine on auklik. Justkui tugevate seintega koda oleks ilma katusega.

On aeg Jõelähtme valla kultuuritegijate oma organisatsiooni loomiseks.

Reedel, 27. mail kell 17.00 kutsume Jõelähtme valla kultuurirahva Jõelähtme Rahvamaja, et ühiselt asutada mittetulundusühing JÕELÄHTME VALLA KULTUURIÜHING.

Ootame asutamiskoosolekule kõigi kultuurivaldkondade esindajaid ja kultuurihuvilisi kogu vallast.

Loodava kultuuriühingu eesmärgiks on valla kultuurielu ühtne edendamine, uute algatuste toetamine, traditsioonide säilitamine, ühtse kultuuriinfosüsteemi loomine, valla kultuurielu tutvustamine ja turundamine kodu- ja välismaal, koolituste ja ühisürituste korraldamine ning tehtu tunnustamine.

Lisateavet küsi Pille Raudkivilt Loo Kultuurikeskusest tel. 60 80 557 või meilitsi aadressil pilkin@hotmail.ee.

Kohtumiseni asutamiskoosolekul!
Ave Paat,
abivallavanem

kevadlõhn

üks päev
üks öö
on jälle läbi
nagu potsti mannilt käbi
üks hommik
üks lõuna
üks õhtu
on jällegi pugunud põhku,
päikesesärast soe on õhk
tervitab meid kevadlõhn.

tahaks linnast ära...

tahaks linnast ära maale,
kui maa on kevadlõhnu täis
"Ära hakka jälle peale"-
mind palub laps... eks näis
millal otsustan piiri panna,
selle igatsusele maast,
millal kolin ma ära linnast
ja asun maale elama taas.

märts .2005.

Anna Magus

Loo senioride jürikuu simman

Kevadiselt nooruslikud proudid ja härrad kogunesid 20. aprilliliku päeval senioridetuppa pika laua taha – ees ootas meeleolukas õhtu, lustakas jürikuu simman! Lahked perenaised pakkusid teed, kohvi ja kohvikõrvast. Aprilliliku juubilarid Eva Oja ja Endel Sepp olid hoolitsenud pidulada eest, kõik kiitsid maitsvat võileivatorti ja hõrgutavaid pirukaid.

Sissejuhatuses esitasid Kai ja Rein humoorika etteaste eide-taadi noorusaegadest jüripäeval. Pandi pillid hüüdma ja lauldi ühiselt kõigile ammusest ajast tuttavaid rahvalikke laule.

Siis tulid lavale Loo kooli noored näitlejad E. Papi juhendamisel. 3 tüdrukut ja 5 poissi tõid külakostiks kaasa E. Vilde naljaloo "Vigased pruudid". Noored olid tõesti vahvad, igaüks omamoodi naljakas ja vaimukas oma rollis. Kõigi meeltega tunnetasid noored näitlejad publiku toetust ja sooja vastuvõttu. Korduvalt kõlasid naerupahvatused ja spontaansed kiiduavaldused. Eriti suure heakskiidu väljenduseks olid Bruno Varul Lipuvere Mardina ning Raili Liiv "jalutu

ja pimedat" pruudina. Fotoaparadiid plöksusid ja videokaamerad surisesid, lõpuks tormiline aplaus, soojad tänusõnad, värvikad kevadlilled ja magus amps igale näitlejale. See oli noortele põnev ja meenutusterohke esinemiskogemus!

*Jüripäev meil kätte sai,
Pajukoor nüüd lahti löi...*

laulsime Kai eestvedamisel. Suilised olid kokku kogunenud, nüüd võis perenaine Kai hakata küsimiste teel mõõtu võtma, kellele peale rammu ka oidu pääs on. Iga õigesti vastanu sai toetava aplausi ja perenaiselt tunnustuseks lille rinda. Sulased, kes karjasarve

kokkusäädamisega hakkama said, said peremehelt selle aasta esimese ja värskest lõhnava kaseviha.

Peale tantsukeerutust, kus lõõtsa tõmbasid perenaist-peremeest, lauldi ka õnnesoovilaule aprilliliku sünnipäevalastele. Jalad muutusid õige kergeks ühises tantsuringis, vaprad "suilised" Meeta ja Arvi harrastasid soolot ning Asta ja Helgi pillimängu.

See oli üks vahva pidu, see jürikuu simman! Lahkuti pimedat hakul rõõmsal meelel ja tegijaid tänades. Ikka selleks, et mais taas kokku tulla.

Maire Papp

Mägedes

Niisugust nime kandis Tallinna vanalinnas Aatrium galeriis 4.-9. aprillini näha olnud maalinäitus.

Esmaspäeva, 4. aprilli õhtuks oli Loo kooli vilistlane Silja Saareoks kutsunud Liivamäe küla elanikke, Loo koolirahvast ning teisigi endale olulisi inimesi oma esimese näituse avamiseks.

Sissejuhatuses näitusele kirjutas autor, et näitus sai alguse lihtsast mõttest avada kaunite maastikuvormide ilu oma töödes.

Ilusaid vaateid Euroopa erinevatelt riikidest on Silja ise kaemas käinud ja siis kodus need paberile jäädvustanud, kuid on ka nn unistusi. Alpides pole ta veel käinud, aga vaatamata sellele oli nii mõnigi mägi just sealt ja need veel autori lemmikudki.

Silja Saareoksatagasihoidlikuks lootuseks tõl õhtul oli, et inimesed, kes vaatavad neid mägismaastikust

inspireeritud pilte, võiksid edasi minna oma tegemiste juurde pisut rõõmsamate ja naeratavamatenä. Mina lisaksin, et need, kes maale näinud, said lisaks heale tujule ka palju mõtlemisainet.

Laenates autori mõtteid: "Mägesid peetakse sageli millekski muutumatult püsivaks, mille järgi teisi asju hinnata. Kuid seegi on vaid illusioon, sest kõik on pidevas liikumises ja muutumises, lihtsalt aeg liigub otsekuvi teistsuguses, igavikulises mõõtmes.", tuleb tunnistada, et me tunneme vähe enda kõrval elavat inimest ja tänu ühele õhtule, avaneb tohtu avastamisrõõm.

Lisaks maalidele oli külalistele üllatuseks moedemonstratsioon pidulikest rõivastest ja mütsikollektsioon, kõik muidugi Silja loodud. Loo koolis teatakse aga endist õpilast hoopis noorte Kimura

Shukokai karate juhendajana.

"Samas on muutumises ka nähtav pilt, olles igal hetkel erinev sellest, mis ta oli enne – päikesekild, paks uduvaip, lumevälja helendus või üksik rohuline; pakkudes korrumatult kaunist vaatepilti. Tähtis on näha..."

Nii kirjutas Silja Saareoks oma esiknäituse kaaskirjas. Maikuu jooksul saab noore, tegusa ja julge kunstniku töid näha Loo raamatukogus. Tähtis on näha ...

Kersti Lepik

Kohtumine kirjanikuga

Esmaspäeva, 4. aprilli õhtupoolikul tulid Loo alevi kirjandushuvilised raamatukogusse, et kohtuda kirjanik Erik Tohvriga. Ootusärevust ja uudishimu tõstis seegi, et uues ja ilusas raamatukogus oli sedalaadi üritus esimene.

Kirjanik Erik Tohvri on Loo lugejate hulgas väga populaarne ja hinnatud. Tema raamatud ei jää riulitele kuigi kauaks seisma ning selgi õhtul ei olnud raamatukogus ühtki tema teost.

Erik Tohvri romaanide suur menu on tingitud kindlasti nende sündmustiku ja tegelaste lihtsusest ja arusaadavusest... Need inimesed oma probleemide, oma mõtete ja tegudega on meile mõistetavad ning kaasa elama kutsuvad. Tema tegelased ei ela pseudoelu, vaid jagavad meiega ühist aega ja ruumi.

Kohtumise alustuseks pani kirjanik üles väikese väljapaneku oma raamatutest. Nende hulgas oli ka värskest ilmunud "Äravalitu" teine osa, mis kohe-kohe peaks jõudma ka meie raamatukogusse.

Kohtumisõhtu vestlusring kogunes õdusas lugemistoas kohvilaua ümber ning seal said lugejad teada külalise elu- ja loomekäigust. Erik Tohvri on peaaegu kogu oma elu olnud harjumaa-lane ning kohtumisõhtulegi sõitis ta oma kodust Vihterpalus, kus toa aknast võib näha luiki merel ujumas. Ka oli mitmele-gei uudiseks, et mitu aastat oma poisipõl-vest on kirjanik elanud Jõelähtme vallas Jägala-Joa ja Kodasoo külas. Mõlemas kohas oli kirjaniku vanaisa koolijuhataja. Sellest ajast jutustabki romaan "Majad jõe ääres". Kuigi kirjaniku sõnul on Jägala-Joa palju muutunud, on juga ja vallamaja ning mälestused jäänud. Ka Loo alev pole E. Tohvri-le võõras, sest töötades elektrisenerina tollases Harju KEK-s, oli ta seotud sinne sööklahoone ehitamisega.

Oma elu- ja loometeest rääkides jutustas külaline enda kujunemisest kirjanikuks. Esimese luuletuse kirjutas ta koolipoisina Jägala-Joa koolis. Mõne aja pärast tulid juba osalemised näidendi- ja kuuldemänguvõistlustel. Just seoses kuuldemängude lavastamisega Eestis ja Tšehhimaal oli autoril meenu-tada lausa põnevaid seiku.

Oma romaanide ja nende tegelaste kohta ütles kirjanik, et ainest on kogunenud tema pika elutee jooksul ning seda on ammutatud nii laiemalt kogu ühiskonna elust kui ka oma suguseltsist. Pea kõigis romaanides on kangelastes jooni mõnest lähedasest ning enamuses teostes esineb ka autor ise.

Kõigisse oma teostes kasutatud inimestesse, on kirjanik enda sõnul suhtunud sügava austuse ja respektiga. Eks sellepärast on nad ka meile kui lugejatele sümpaatsed ja lähedased. Ainuke täiesti väljamõeldud tegelaste ja sündmustega romaan on "Lepavere mõis".

Oma edasistest kirjanduslikest plaanidest E. Tohvri eriti midagi teada ei andnud.

Kohtumise lõpus loosis kirjanik kõigi üllatuseks osalejate vahel välja romaani "Elutöö" ühe eksemplari, mille võitis artikli kirjutaja. Kirjanikule aga kingiti kaunid kevadlilled ja Loo raamatukogu logoga kotike.

Meie, raamatuhuvilised, oleme väga tänulikud raamatukogujuhataja Urve Liivrannale ja teistele raamatukogu töötajatele toreda ürituse eest ning loodame, et Urve kutsub veel mõnegi kirjani-ku Loole külla.

Juta Remmet

